

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3819/2547

นางอุบล ดอนสนธิ์ โจทก์ นายสัมฤทธิ์ ดอนสนธิ์ จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1310, ป.พ.พ. มาตรา 1364, ป.พ.พ. มาตรา 1533

ย่อ / หลักกฎหมาย

ทรัพย์สินส่วนที่เป็นสินสมรสอันเป็นกรรมสิทธิ์รวมระหว่างโจทก์และจำเลยมีเพียงที่ดิน 2 หลัง การจะให้ขายทอดตลาดที่ดินทั้งแปลงพร้อมสิ่งปลูกสร้างทั้งหมด ซึ่งมีบ้านพักอันเป็นสินส่วนตัวของจำเลยอยู่อีก 1 หลังย่อมเป็นการไม่ชอบ เพราะทรัพย์สินส่วนใหญ่เป็นสินส่วนตัวของจำเลย ไม่ใช้กรรมสิทธิ์รวม แต่หากจะให้ขายทอดตลาดเฉพาะที่ดิน 2 หลัง ที่เป็นสินสมรสแล้วนำเงินมาแบ่งกันก็คาดหมายได้ว่าจะไม่มีผู้ซื้อ หรือถึงจะขายได้ก็จะได้ราคาที่ไม่เหมาะสม เพราะผู้ซื้อไม่มีสิทธิในที่ดิน จึงเห็นควรแบ่งทรัพย์สินโดยให้ที่ดิน 2 หลังที่เป็นสินสมรส เป็นกรรมสิทธิ์ของจำเลยซึ่งเป็นเจ้าของที่ดิน และนำค่าแห่งที่ดินที่เพิ่มขึ้นถือเป็นสินสมรสอันจะต้องนำมาแบ่งให้แก่โจทก์ตามส่วนตาม ป.พ.พ. มาตรา 1310 ประกอบมาตรา 1364

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องโดยได้รับอนุญาตให้ดำเนินคดีอย่างคนอนาถาขอให้พิพากษาให้โจทก์หย่าขาดจากการเป็นสามีภริยากับจำเลยและแบ่งสินสมรสให้โจทก์กึ่งหนึ่งคิดเป็นเงิน 5,335,000 บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และให้จำเลยจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรทั้งสาม ในอัตราเดือนละ 6,000 บาท นับแต่วันฟ้องไปจนกว่าบุตรทั้งสามจะมีอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ และให้โจทก์มีอำนาจปกครองบุตรทั้งสามแต่เพียงผู้เดียว จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้โจทก์และจำเลยหย่าขาดจากการเป็นสามีภริยา ให้โจทก์เป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรผู้เยาว์ทั้ง 3 คนแต่เพียงผู้เดียว โดยให้จำเลยจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรผู้เยาว์ทั้งสาม เดือนละ 6,000 บาท (ที่ถูกแต่ละคน เดือนละ 2,000 บาท) นับแต่วันฟ้องไปจนกว่าบุตรผู้เยาว์ทั้งสามจะอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ (ที่ถูกแต่ละคนจนกว่าจะบรรลุนิติภาวะ) ให้ขายทอดตลาดที่ดินโฉนดเลขที่ 5104 ตำบลลาดกระบัง (คลองประเวศบุรีรมย์) อำเภอลาดกระบัง (แสนแสบ) จังหวัดพระนคร เนื้อที่ 3 งาน 43 ตารางวา พร้อมสิ่งปลูกสร้าง แล้วนำเงินมาแบ่งให้แก่โจทก์ 1 ส่วน ส่วนจำเลยได้รับ 3 ส่วน ให้โจทก์และจำเลยชดใช้หนี้เงินกู้ยืมแก่ธนาคารคนละกึ่งหนึ่งสำหรับรถยนต์ยี่ห้อมิตรซูบิชิ หมายเลขทะเบียน 9 ข-1960 กรุงเทพมหานคร ให้โจทก์และจำเลยร่วมกันผ่อนชำระราคาจนครบถ้วนแล้วจดทะเบียนโอนเป็นชื่อโจทก์และจำเลย จากนั้นให้ดำเนินการขายทอดตลาดรถยนต์คันดังกล่าวเพื่อนำเงินมาแบ่งแก่โจทก์และจำเลยคนละกึ่งหนึ่ง คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก สำหรับคำอุทธรณ์เนียมศาลที่โจทก์ได้รับอนุญาตให้ดำเนินคดีอย่างคนอนาถานั้น ให้จำเลยชำระต่อศาลในนามของโจทก์ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวพิพากษาแก้เป็นว่า ให้โจทก์เป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรผู้เยาว์ทั้งสาม โดยจำเลยสามารถไปเยี่ยมเยียนบุตรผู้เยาว์ทั้งสาม ณ ภูมิลำเนาของโจทก์และบุตรผู้เยาว์ทั้งสามได้สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ให้จำเลยจ่ายเงินสินสมรสให้แก่โจทก์จำนวน 100,000 บาท โดยโจทก์ไม่ต้องร่วมชำระหนี้เงินกู้ยืมแก่ธนาคารผู้ให้กู้ ยกคำขอให้ขายทอดตลาดที่ดินและสิ่งปลูกสร้างแล้วนำเงินมาแบ่งให้โจทก์กับจำเลย นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดี

เยาวชนและครอบครัววินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงในเบื้องต้นฟังได้ว่า โจทก์และจำเลยเป็นสามีภริยากัน โดยจดทะเบียนสมรสตามกฎหมายเมื่อปี 2533 และมีบุตรด้วยกัน 3 คน หลังโจทก์ฟ้องหย่า ศาลชั้นต้นพิพากษาให้หย่า จำเลยมีได้อุทธรณ์ในประการนี้ ประเด็นเรื่องหย่าเป็นอันถึงที่สุด คงมีปัญหาเฉพาะเรื่องการแบ่งสินสมรสตามกฎหมายของโจทก์เพียงว่าสมควรให้ขายทอดตลาดที่ดินโฉนดเลขที่ 5104 ตำบลลาดกระบัง (คลองประเวศบุรีรมย์) อำเภอลาดกระบัง (แสนแสบ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ 3 งาน 43 ตารางวา พร้อมสิ่งปลูกสร้าง แล้วนำเงินมาแบ่งให้โจทก์ 1 ใน 4 ส่วนหรือไม่ ปัญหาข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่า ที่ดินโฉนดเลขที่ 5104 ดังกล่าว รวมทั้งบ้านเลขที่ 169 ซึ่งปลูกสร้างอยู่ในที่ดินเป็นสินส่วนตัวของจำเลย ยกเว้นตึกแถว 2 ชั้น จำนวน 2 หลัง ซึ่งปลูกเป็นห้องเช่ารวม 16 ห้อง เป็นสินสมรสระหว่างโจทก์และจำเลย เห็นว่า ทรัพย์สินส่วนที่เป็นสินสมรส อันเป็นกรรมสิทธิ์รวมมีเพียงตึกแถว 2 หลัง การจะให้ขายทอดตลาดที่ดินทั้งแปลงพร้อมสิ่งปลูกสร้างทั้งหมดซึ่งมีบ้านพักอันเป็นสินส่วนตัวของจำเลยอยู่อีก 1 หลัง ย่อมเป็นการไม่ชอบ เพราะทรัพย์สินส่วนใหญ่เป็นสินส่วนตัวของจำเลยมิใช่กรรมสิทธิ์รวม แต่หากจะให้ขายทอดตลาดเฉพาะตึกแถว 2 หลังที่เป็นสินสมรสแล้วนำเงินมาแบ่งกันก็คาดหมายได้ว่าจะไม่ผู้ซื้อหรือถึงขายได้ก็จะได้ราคาที่ไม่เหมาะสม เพราะผู้ซื้อไม่มีสิทธิในที่ดิน ศาลฎีกาย่อมเห็นควรให้แบ่งทรัพย์สินให้ตึกแถว 2 หลังที่เป็นสินสมรสตกเป็นกรรมสิทธิ์ของจำเลยซึ่งเป็นเจ้าของที่ดิน และนำค่าแห่งที่ดินที่เพิ่มขึ้นถือเป็นสินสมรสอันจะต้องนำมาแบ่งให้แก่โจทก์ตามส่วน ทั้งนี้ ตามนัยบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1310 ประกอบมาตรา 1364 เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามที่คู่ความนำสืบว่า โจทก์จำเลยร่วมกันกู้ยืมเงินจากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) มาเพื่อปลูกสร้างตึกแถว 2 หลังดังกล่าวเป็นเงิน 1,700,000 บาท ดังนั้น ค่าแห่งที่ดินที่เพิ่มขึ้นเพราะการสร้างห้องเช่าจึงเท่ากับ 1,700,000 บาท นอกจากนี้ได้ความจากทางนำสืบของจำเลยซึ่งโจทก์มิได้โต้แย้งว่ายังมีหนี้ที่จำเลยจะต้องชำระให้แก่ธนาคารอยู่จำนวน 1,500,000 บาท จึงต้องนำเงิน 1,500,000 บาท มาหักออกจากราคาที่ดินที่เพิ่มขึ้นเสียก่อน เหลือเท่าใด จึงเป็นสินสมรสที่จะต้องแบ่งกันระหว่างโจทก์และจำเลยคนละครึ่ง ซึ่งเท่ากับคนละ 100,000 บาท ...ที่ศาลอุทธรณ์แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวพิพากษาให้จำเลยจ่ายเงินสินสมรสให้แก่โจทก์จำนวน 100,000 บาท โดยโจทก์ไม่ต้องร่วมกันชำระหนี้เงินกู้ยืมแก่ธนาคารผู้ให้กู้ ยกคำขอที่ให้ขายทอดตลาดที่ดินและสิ่งปลูกสร้างแล้วนำเงินมาแบ่งให้โจทก์และจำเลยนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น" พิพากษายืน

องค์คณะ

เกรียงชัย จิงจตุรพิธ · อมร วีรวงศ์ · วสันต์ ตรีสุวรรณ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/3819/2547>